

51. møde.

Onsdag den 30. januar kl. 13.

Formanden: Udvalget angående forslag til lov om ændring af lov om udførsel af kød m. m. har afgivet betænkning over nævnte lovforslag. Eksemplarer vil blive omdelt.

Den første sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Skov Thulesen* til kirkeministeren:

„Efter cirkulære af 31. juli 1962 bortfalder bestillingstillægget til præster ved første ledighed i embeder med under ca. 1.000 indbyggere.

Er kirkeministeren opmærksom på, hvilke vanskeligheder dette kan medføre i de små landsogne, og vil ministeren tage videst muligt hensyn hertil ved administrationen af cirkulæret?“

Skov Thulesen: Når jeg har rejst spørgsmålet om bortfaldet af bestillingstillæg for embeder med under 1.000 indbyggere, skyldes det den uro og ængstelse, denne bestemmelse har givet anledning til ud over landet. Jeg vil gerne på denne måde give den højtærede kirkeminister anledning til over for det høje ting og offentligheden at redegøre for sit syn på det spørgsmål.

Det ligger i tiden, at man vil rationalisere og lægge sammen til større enheder. Det gælder i erhvervslivet, det gælder kommunesammenlægning, og det gælder skolerne. Vi må erkende nødvendigheden af, at der sker en udvikling i den retning på de forskellige områder, men jeg vil meget stærkt understrege, at det på alle områder bør ske som resultat af fuldstændig frie overvejelser, så man ikke gennem tvangsforanstaltninger forcerer en udvikling frem, som tromler bestående værdier ned. Det gælder jo i særlig grad områder som skole og kirke. Sammenlægning af skoler har medført, at der sine steder er ved at mangle lærere og lærerinder til kirkesang og orgelspil og til

at deltage ved familiebegivenheder af forskellig art.

Nu er turen så kommet til de små kirkesogne. Vel er der præstemangel i dag, og der vil sikkert være et og andet, som kan rettes inden for landets ca. 2.000 kirkesogne, men det bør ske i nøje forståelse med de pågældende og under hensyntagen til de stedlige forhold. Det er nu engang ikke sådan, at omfanget af det levende menighedsliv er ligefrem proportionalt med et kirkesogns størrelse, tværtimod. Jeg vil gerne citere en udtalelse af biskop K. C. Holm til Fyns Tidende i søndags, hvor han i et interview udtaler:

„De små præsteembeders problem kan ikke løses efter en lineal,“
og længere nede i interviewet hedder det:
„det må ikke være det økonomiske, som afgør, om et embede skal nedlægges og sammenlægges.“

Også biskop Erik Jensen i Ålborg har følt sig meget foruroliget af, at man her har lagt en økonomisk klemme på de mindre sogne, og han mener, at en sådan fremgangsmåde må være i strid med synspunkter, som den højtærede kirkeminister før har lagt til grund, synspunkter, som var præget af en stiltfædig nænsomhed og en tilsyneladende dyb forståelse for, hvor smerteligt den forestående proces må føles af dem, den kommer til at gå ud over. Jeg håber, at dette stadig er den højtærede kirkeministers indtilling, og at man vil administrere cirkulæret med den nænsomhed, som dette skulle tilsi.

Der er jo steder i vort land, som vil blive meget føleligt ramt, hvis man bruger linealen; således er der i områder som Thy og Mors 19 pastorer, som er i farezonen. Derfor bør der gives tid til de overvejelser, som skal finde sted på lokalt plan, og man må give mulighed for at sætte menneskelige og kirkelige interesser af livsvigtig art foran økonomiske og rationelle.

Jeg vil derfor advare imod en generel fastholden af cirkulærets bestemmelser, som kan slå noget værdifuldt i de små sogne i stykker. Jeg afviser ikke, at der må ske en vis rationalisering også på dette område. Der er præstemangel, og der er store pastorer, men dette problem løses nu ikke alene gennem nedlæggelse af embeder, og jeg vil derfor til sidst citere slutningen af